

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/792/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614200703
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614200703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: Z. Č., D. XX. M. XXXX, N. Z. D. S., M. M. XX, o zaplatenie 66,22 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6. júna 2014 č.k. 9C/135/2014-63 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 29,56 €, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Jánovi Šoltésovi, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 6. júna 2014 č.k. 9C/135/2014-63 uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 66,22 €, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 15,80 € od 20. februára 2011 do zaplatenia, zo sumy 15,80 € od 18. marca 2011 do zaplatenia, s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 16,32 € od 18. apríla 2011 do zaplatenia, zo sumy 15,80 € od 18. mája 2011 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2,50 € od 18. januára 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 16,50 € a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 €, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril dňa 28. decembra 2006 s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pripojení č. XXXXXXXXXXXX a dodatky k nej, na základe ktorých predchodca žalobcu poskytol žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb v sume 66,22 €, ktorá bola fakturovaná faktúrami č. :

- XXXXXXXXXXXX z 31. januára 2011, splatnou dňa 19. februára 2011 v sume 15,80 €,
- XXXXXXXXXXXX z 28. februára 2011, splatnou 17. marca 2011 v sume 15,80 €,
- XXXXXXXXXXXX z 31. marca 2011, splatnou 17. apríla 2011 v sume 16,32 €,
- XXXXXXXXXXXX z 30. apríla 2011, splatnou 17. mája 2011 v sume 15,80 €,
- XXXXXXXXXXXX z 31. decembra 2010, splatnou 17. januára 2011 v sume 2,50 €.

Zmluvou o postúpení pohľadávky z 3. októbra 2012 postupca Slovak Telekom, a.s., Bratislava postúpila pohľadávku voči žalovanému žalobcovi.

Okresný súd na základe zisteného skutkového stavu mal v konaní preukázané, že žalobca žalobcu je opodstatnená. Žalovaný sa zmluvne zaviazal riadne platiť úhrady za poskytnuté služby predchodcovi žalobcu. V konaní bolo preukázané, že žalovaný riadne a včas neplatil cenu poskytnutých služieb a tým porušil svoje zmluvné povinnosti. Tým, že neuhradil poplatky za telekomunikačné služby, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy 66,22 €. Spôsob zasielania faktúr nemá vplyv na povinnosti, ktoré boli zmluvne dohodnuté, a teda ani na povinnosť žalovaného uhrádzať cenu poskytovaných služieb. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu vzniesol aj námietku premlčania práva. Okresný súd poukázal na to, že v danom prípade platí všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Vzhľadom na to, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa kedy sa právo mohlo uplatniť prvý raz, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, t.j. od 18. januára 2011, 18. februára 2011, 18. marca 2011, 18. apríla 2011 a 18. mája 2011 a žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 17. januára 2014, t.j. v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, nárok žalobcu teda nebol premlčaný. Pretože žalovaný bol v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto je povinný platiť úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Úroky boli priznané od oneskorenia žalovaného s úhradou jednotlivých faktúr za hovorné, t.j. odo dňa splatnosti týchto faktúr, pričom ich výška bola určená podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. platnou v čase omeškania žalovaného. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom znení (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z.z.“), § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., § 100 ods. 1 OZ a § 101 OZ. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 16,50 € za zaplatený súdny poplatok a z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby a písomné vyjadrenie k odporu za každý úkon právnej služby á 16,60 € a 3 x režijný paušál á 9,04 € (správne malo byť 8,04 - poznámka odvolacieho súdu) + 20 % DPH.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. d/ a písm. f/ O.s.p.. Vyčítal súdu, že dňa 6.6.2014 pojednával, aj keď listom ospravedlnil svoju neúčast' naplánovanou cestou do zahraničia. Priznal, že nepožiadala o odročenie pojednávania, ale o tejto možnosti ho súd v predvolaní nepoučil. Mal za to, že ho súd mal poučiť podľa § 5 O.s.p., a keď konal v jeho neprítomnosti, odňal mu možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.. Poukázal na to, že súd neúplne zistil skutkový stav, lebo nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Navyše za situácie, keď nezákonným postupom neumožnil žalovanému pred súdom konať. Uviedol, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Okresný súd konštatoval, že spôsob zasielania faktúr nemá vplyv na povinnosti, ktoré boli zmluvne dojednané, teda ani na povinnosť žalovaného uhrádzať cenu poskytnutých služieb. Vyslovil názor, že ak by súd dospel k záveru, že zo zmluvy, prípadne zmluvných podmienok vyplýva, že doručovanie vyúčtovania za poskytnuté služby, napríklad vo forme faktúry nemá vplyv na povinnosť príjemcu služby, jednalo by sa o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, lebo zaväzuje spotrebiteľa plniť i pre prípad, ak poskytovateľ služby neposkytne potrebnú súčinnosť, spotrebiteľovi neoznami dôležitú informáciu pre splnenie jeho povinností. Vyčítal súdu aj nesprávne právne posúdenie veci, lebo súd nevzal do úvahy § 42 ods. 1 písm. a/ a ods. 4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z., ktorá je špeciálna voči všeobecnej úprave, podľa ktorej účastník nie je povinný zaplatiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, dokiaľ mu podnik nedoručí vyúčtovanie. Podnik tak musí vykonať najneskôr do troch mesiacov od posledného zúčtovacieho obdobia, inak jeho právo požadovať zaplatenie ceny zaniká.

V písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že okresný súd postupoval správne, ak vec prejednal bez účasti účastníkov konania, ktorí pojednávania nežiadali odročiť z dôležitého dôvodu. Námietke žalovaného o neznalosti ceny poskytnutej služby žalobca poznamenal, že tieto námietky sú neopodstatnené a účelové, lebo žalovaný služby právneho predchodcu žalobcu využíval od decembra 2009 a cenu účtovaných služieb na základe mesačných zasielaných faktúr platil, cena služieb mu tak bola známa. Navyše si cenu mohol sám zistiť z Tarify zverejnenej podľa § 41 zákona č. 610/2003 Z.z. v ktorejkoľvek prevádzke právneho predchodcu žalobcu, prípadne aj na jeho internetovej stránke. Okrem toho sa jednalo o vyúčtovanú cenu predplatených služieb, na ktorú sa žalovaným citovaná povinnosť doručovania a vyúčtovania ceny služieb v ustanovení § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. nevzťahuje. Navrhol priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,57 €, ktorá pozostáva z odmeny za písomné vyjadrenie k odvolaniu

v sume 16,60 € + režijný paušál 8,04 € a navýšenie o 20 % DPH. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému dňa 3. októbra 2010.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (účinného od 15. októbra 2008) s tým, že vyhlásenie rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. decembra 2015 o 13.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. 202, II. poschodie (§ 156 ods. 1,3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

Žalovaný namietal odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., medzi ktoré patrí aj § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. odňatie možnosti konať pred súdom.

Odvolací súd súc viazaný odvolacími dôvodmi, osobitne skúmal, či v konaní došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.. Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Citované zákonné ustanovenie umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka za predpokladu, že tento bol na pojednávanie riadne predvolaný a že na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

O odročenie pojednávania musí teda účastník konania požiadať, nestačí neúčast' len ospravedlniť. Žiadosť o odročenie pojednávania musí byť súčasne doložená „dôležitým dôvodom“. Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania, posudzuje súd vždy podľa konkrétnych individuálnych okolností prípadu.

V posudzovanej veci z obsahu veci vyplýva, že predvolanie na pojednávanie vytyčené prvostupňovým súdom bolo žalovanému riadne a včas doručené (viď doručienka pripojená k č.l. 55 p.v. spisu). Žalovaný listom zo dňa 4. júna 2014, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 5. júna 2014, požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že v deň pojednávania odchádza do zahraničia. O odročenie pojednávania ale žalovaný nepožiadaval.

Okresný súd na pojednávaní dňa 6. júna 2014 rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti účastníkov konania (aj žalobca požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní).

K odvolacej námietke žalovaného, že nebol poučený v predvolaní o možnosti požiadať aj o odročenie pojednávania, odvolací súd uvádza, že žalovaný spolu s predvolaním na pojednávanie obdržal aj vzor poučenia o procesných právach účastníka konania, kde okrem iného bolo aj poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., ako aj podľa § 119 ods. 1 až 3 O.s.p., kde súd podrobne uviedol z akých dôvodov možno pojednávanie odročiť.

Ak za tohto stavu okresný súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného, neporušil tým žiadne procesné ustanovenie a právo patriace žalovanému ako účastníkovi konania. Týmto procesným postupom, ktorý zvolil okresný súd, neodňal preto žalovanému možnosť konať pred súdom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

K tomuto odvolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočnosti, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom, alebo sú založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná skutočnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom.

Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Ďalší odvolací dôvod, ktorý odvolateľ označil v odvolaní podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), je v súdnej praxi vykladaný tak, že skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, a ani inak nevyšli za konania najavo, alebo pominul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na vadnom hodnotení dôkazov.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci), odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali a ani inak nevyšli za konania najavo, alebo že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p..

Odvolací súd nezistil, aby súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci náležité dokazovanie, zistil skutkový stav potrebný na rozhodnutie vo veci samej. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplývali. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., a to každý dôkaz hodnotil jednotlivé a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

K výčitkám žalovaného, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne, lebo nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, navyše za situácie, keď nezákonným postupom neumožnil žalovanému pred súdom konať, a „predmetné“ dôkazy navrhnuť, odvolací súd uvádza nasledovné :

Okresný súd umožnil žalovanému, aby sa dostavil na pojednávanie a využil všetky svoje procesné práva, ba poučil žalovaného o jeho procesných právach, okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého

všetky dôkazy a skutočnosti musí účastník predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie na pojednávaní pred okresným súdom, lebo na dôkazy predložené a označené neskôr už súd neprihliada.

Žalovaný tým, že sa nedostavil na pojednávanie sám sa zbavil svojich práv. Nehovoriac o tom, že žalovaný počas konania na súde prvého stupňa nenavrhol vykonať dokazovanie na svoje tvrdenie. V tomto štádiu konania, t.j. odvolacieho konania, odvolací súd už nemôže prihliadať na nové dôkazy a nové skutočnosti, lebo nie sú naplnené podmienky uvedené v § 205a ods. 1 O.s.p..

Aj napriek tomu odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že nepresvedčivo vyznieva (obrana) žalovaného, že mu predmetné faktúry neboli doručené, lebo zo zmlúv o pripojení, ako aj z dodatkov k zmluvám o pripojení, ktoré sa nachádzajú v spise vysvitá, že žalovaný uviedol adresu svojho bydliska M. XX, Z. D. S. a (taktiež) adresu na zaslanie písomností, vyúčtovania a upomienok, ktorú označil „Č. Z. L., U. XX, Z. D. S. X“. Na všetkých faktúrach, ktoré sú založené v spise a ktoré sú predmetom tohto konania, je uvedená adresa na doručovanie písomností, vyúčtovania a upomienok „. XX, Z.Š. D. S.“.

Ohľadom nesprávnej aplikácii § 42a ods. 1 písm. a/ a ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. odvolací súd uvádza, že okresný súd správne aplikoval uvedené ustanovenie na zistený skutkový stav, lebo ustanovenie § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. neplatí, ak ide o vyúčtovanie predplatených služieb. Táto okolnosť je zrejmá zo zmluvy o pripojení, ako aj z dodatkov zmluvy o pripojení.

Okresný súd rozhodol vecne správne aj o náhrade trov prvostupňového konania, keď aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p..

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný nemal úspech v odvolacom konaní, a tak ho súd zaviazal nahradiť trovy konania úspešnému žalobcovi. Žalobca žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia advokátom, a to za jeden úkon právnej služby, písomné podanie - vyjadrenie na odvolanie podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“) v sume 16,60 €, ďalej z náhrady nákladov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 8,04 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Pretože právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, odvolací súd odmenu a náhrady zvýšil o 20 % DPH, t.j. o sumu 4,928 € podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Trovy odvolacieho konania spolu tak činia sumu 29,56 €, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Jánovi Šoltésovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.